

Szivarvány

2011. MÁRCIUS

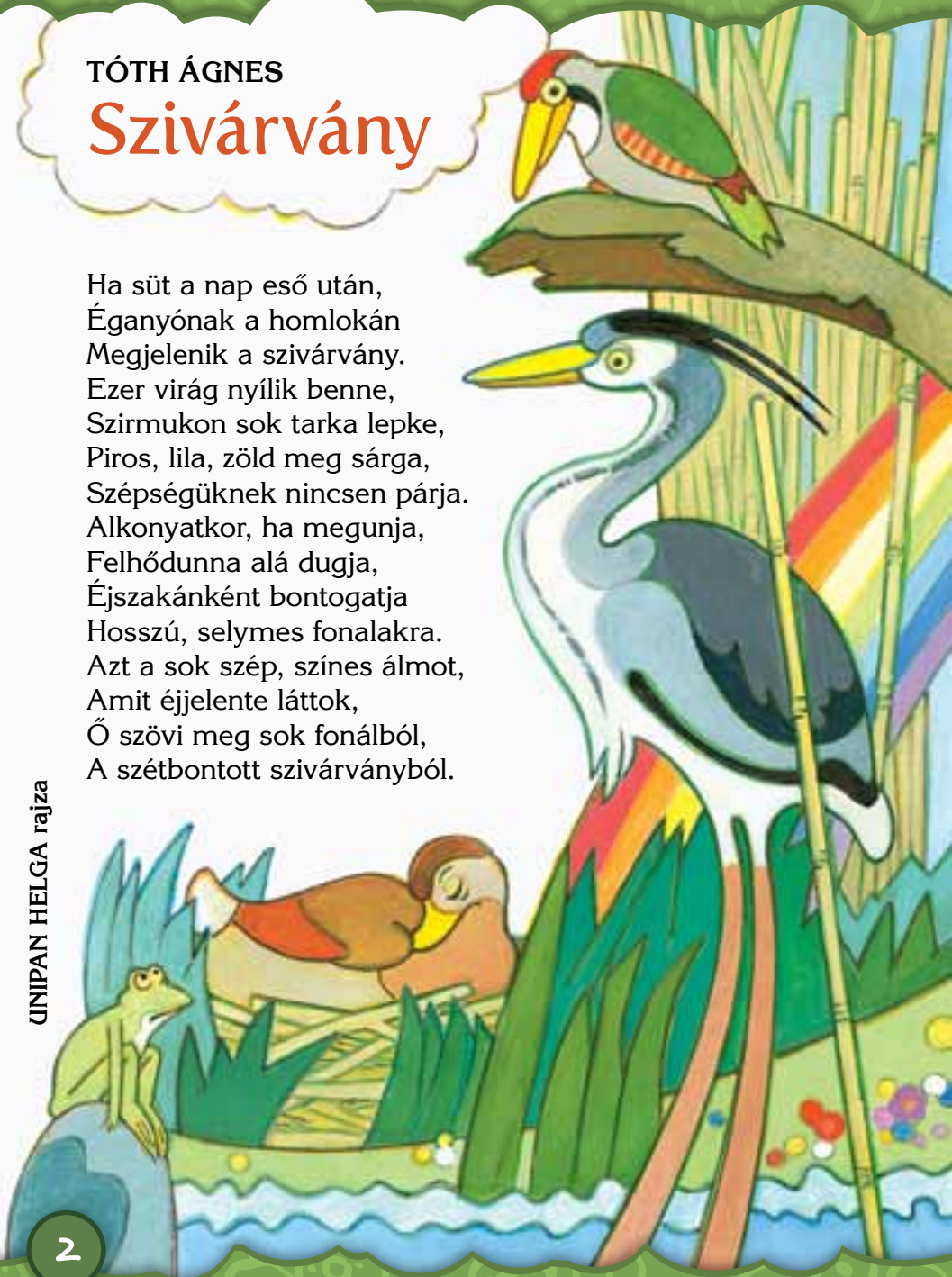
3.

TÓTH ÁGNES

Szivárvány

Ha süt a nap eső után,
Éganyónak a homlokán
Megjelenik a szivárvány.
Ezer virág nyílik benne,
Szirmukon sok tarka lepke,
Piros, lila, zöld meg sárga,
Szépségüknek nincsen párja.
Alkonyatkor, ha megunja,
Felhódnunna alá dugja,
Éjszakánként bontogatja
Hosszú, selymes fonalakra.
Azt a sok szép, színes álmot,
Amit éjjelente láttok,
Ő szövi meg sok fonálból,
A szétbontott szivárványból.

UNIPAN HELGA rajza

MÁTÉ ANGI

Napos

Kicsi fasínen
csille tolat,
kicsi facsigán
sugarat teker a nap.

Kicsi facsille
önti a fényt,
tulipánokban
izeg a méz.

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

A tavasznak szoknyája

A tavasznak szoknyája
belelóg a világba.
Ezer virág nyílik rajta,
szivárvány hét csíkja tartja.
Szoknya ráncán madár dalol,
tavaszderű most átkarol.

A hóvirág

ZELK ZOLTÁN meséje nyomán

Az erdőket, mezőket még hó borította, de a hó alatt a kis fűszálak ébredezni kezdtek már mély álmukból.

– Alszol? – suttogta szomszédjának az egyik fűszál.

Bizony, aludt az még, de a suttogásra fölébredt. Azt hitte, a szellő szólítgatja. Mosolygott, mert éppen azt álmodta, hogy harmatcseppben fürdik, és napsugárban szárítkozik. De szomszédja hamar visszatért a valóságba:

– Miért mosolyogsz?

– Nem a szellő hív játszani?

– Nem hallatszík le ide a szellő hangja! És nem olyan erős a szellő, hogy lefújja rólunk ezt a vastag, fehér dunyhát! – szomorkodott a koránkelő füvecske.

A másik fűszál csak most tért magához.

– Hát még mindig hótakaró alatt vagyunk? Még mindig nem láthatjuk az eget, a nap-sugarat?

Bánatában a másik oldalára akart fordulni.

– Aludjunk inkább! Legálább szépet álmodunk!

– Ne aludj! – suttogta a másik. – Nézzük meg, mi van a világban.

– Hogyan nézhetnénk meg mi azt, gyenge kis fűszálak? Akárhogy erőlködünk, nem tudjuk kidugni fejünket a nehézhótakaró alól.

De a másik fűszál nem nyugodott meg ebben. Megkopogtatta a földet, hallgatózott.

– Fölébresztem a föld alatt alvókat – mondta titokzatosan.

– Hallják is azok! Még nálunk is messzebb vannak a napvilágtól – legyintett a társa.

De a kis fűszál szorgalmasan kopogott, hallgatózott. Nemsokára megmoccant valami alatta.

– Jó reggelt – kiabált jó hangosan.

A hóvirág zsenge-zöld csírágyában aludt, de a kiabá-

lásra fölébredt, és figyelni kezdett:

– Ki az, mi az?!

– Fűszálacska vagyok! – volt a válasz.

– Hát ti már fölébredtetek?

Akkor én sem leszek rest! – ugrott ki csírágyából a hóvirág. Hegyes kis lándzsához hasonló bimbófejét nekifeszítette a földnek, s egyszerűen ott állt a fűszál előtt. Boldogan ölelték meg egymást.

– Csakhogy itt vagy! – mondta a kopogtató fűszál.

– Könnyű volt a jó puha földből kibújni – gondolta a

társa –, de hogy törí át a nehéz hótakarót?

– Te bátor és erős vagy, biztosan hírt adsz nekünk a napvilágról – mondta az első fűszálacska.

A hóvirág bimbócska nem kérette soká magát. Hótörő bóbítájával átfúrta a föléljük boruló hideg takarót; segített neki a nap, segített a szellő. A két fűszál észre sem vette, már a szabad ég alól kiáltott le hozzájuk:

– Jaj, de fényes a napvilág! Jaj, de ragyogó az ég!

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Kislány a szuper-marketben

Apa eltűnt valahová,
s én sok-sok lábat látok,
oszlopokat és bevásárlókocsikat,
csak Apát nem, mert
egyik láb sem az övé,
egyik bevásárlókocsi sem az övé,
az oszlopok meg túl sok mindenkit takarnak el.
Sosem fogom megtalálni őt,
pedig keresem az összes oszlop mögött,
és a pénztárgépeknél tolongó
arcokat és ruhákat is mind megnézem.
Kérdezik a nevem, s hogy miért sírok,
elmondom, hogy Apa eltűnt valahová,
hogy épp őt keresem, azért sírok,
s hogy most rohanok, mert ott van Apa,
engem keres, s azt mondja nekem,
hogy nem ő tűnt el, hanem én,
és csak én tudom, hogy ez nem igaz,
de nem mondom el neki.

KESZEG ÁGNES rajza

LÁSZLÓ NOÉMI

Apa

Apa nem ideges,
nem kiabál,
ujját nyújtja nekem,
én megfogom,
ő nem szorítja
a kezem.

Apa lóbál, emel,
lógat és forgat,
magasra építi
a kockavárat,
megkeresi az
elgurult golyókat.

Apa magas,
ha itt van, én is
magas vagyok.
Amikor elmegy,
nagyon nehezen
telnek a napok.

Tudod, apa, az lenne jó,
ha eggyel többször jönnél haza,
mint ahányszor elmész.

Kiss Ottó

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Papó

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy oroszlán apa, aki reggeltől-estig a szavannát járta. Annyira elfoglalt volt, hogy a saját kölykei nevét sem tudta megjegyezni. Folyton összekeverte őket.

– Lenke, Leó, Janka, Janó, gyertek gyorsan, itt a papó! – toppant be az ajtón minden este, ám rendre Jankának mondta, hogy Lenke, Janónak mondta, hogy Leó, Lenkének mondta, hogy Janka, Leónak mondta, hogy Janó.

Egyszer – hogy, hogy nem –, oroszlán apa csapdába esett. Oroszlán anya csak nagy nehezen tudta kiszabadítani.

– Három napig pihenni fogsz! Nem engedlek a szavannába ilyen lábbal! Velünk maradsz, és punktum! – parancsolt rá a

férjére, és legszebb kendőjével kötözte be a lábát. A kendő csücskéből két fülecskét is formázott a kötés végére.

Mikor a kölykök meglátták a kétfülű kötet, könnyörögni kezdtek:

– Mesélj, papó, a nyusziról! Mesélj nekünk!

– Jól van, kicsi Jankám – simogatta oroslán apa buzgón Lenke kobakját. – Jól van, Janókám – mondta Leónak. – Jól van, Lenkém – mosolygott Jankára. – Jól van, Leókám! – csapott Janó vállára.

Meglengette a kötését, és bábozni kezdett a kölykeinek. A nyusziról mesélt, aki világgá indult.

Janka egyszer csak kendőt fogott, és bekötözte oroslán apa másik lábát is. A kendő csücskéből mókusfarkincát formázott.

– Kész az ebéd! – kiáltott ekkor oroslán anya.

Janka gyorsan odasúgta apja fülébe:

– Én Janka vagyok! Nekem van a legsötétebb fülem, engem arról lehet megismerni!

Oroszlán apa szemügyre vette Janka fülét, és jól megjegyezte magának.

– Folytasd, papó! Mesélj a mókuskáról is! – rimánkodott a másik három kölyök.

– Jól van, kicsi Jankám! – mondta oroszlán apa, egyenesen Jankának. – Jól van, Lenkém! – mondta Lenkének. Aztán elbizonytalanodott: – Jól van, Janókám – mondta Leónak. Jól van, Leókám – mondta Janónak. – Majd holnap folytatom!

Másnap reggel oroszlán apa folytatta a bábozást. A nyusziról és a mókusról mesélt, akik együtt vándoroltak.

Janó egy harmadik kendőt fogott, és bekötözte oroszlán apa harmadik lábát is. A kendő bugyrát teknőchát-formára gömbölyítette.

– Kész az ebéd! – kiáltotta oroszlán anya.

Janó észrevétlenül apja fülébe suttogetta:

– Én Janó vagyok! Nekem van a leghosszabb lábam, engem arról lehet megismerni!

Papó megnézte Janó lábát, és jól megjegyezte magának.

– Folytasd, papó! Mesélj a teknőcről is! – kérte a másik három kölyök.

– Jól van, Janókám! – kacintott oroszlán apa egyenesen Janóra. – Jól van, Leókám! – mondta büszkén Leónak. – Jól van, kicsi Lenkém! – mosolygott Lenkére. – Jól van, kicsi Jankám! – intett Jankának. – Holnap folytatom a mesét!

– Éljen! – kiáltották a kölykök. – Éljen papó, éljen ő! Bábozó és mesélő!

Harmadik reggel oroszlán apa folytatta a bábozást. A nyusziról, a mókusról és a teknősről mesélt, akik hosszú vándorút után végre hazaérkeztek.

– Itt a vége, fuss el véle! – fejezte be a történetet.

– Kész az ebéd! – kiáltotta oroszlán anyja.

Negyedik reggel oroszlán anyja leszedte a kötéseket férj-
ura lábáról. Oroszlán apa füttyö-
részeve indult a szavannába.

– Lenke, Leó, Janka, Janó, gyertek gyorsan, itt a papó! – toppant be az aj-
tón aznap este, és Lenkének mondta, hogy Lenke, Leónak mondta, hogy Leó, Jankának mondta, hogy Janka, Janónak mondta, hogy Janó.

Ha egy jó tündér megkérdezné az oroszlánkölkyöket, mi a legtitkosabb vágyuk, biztos, hogy ezt válaszolnák:

– Hogy a papó lépjen megint csap-
dába, és bábozzon nekünk!

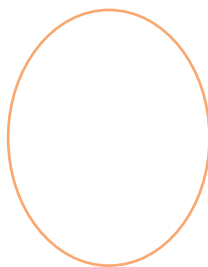
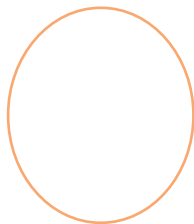
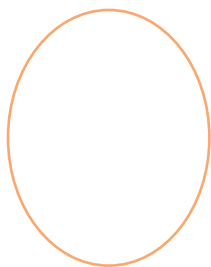
LACKFI JÁNOS

Rajzolás- baktatós

Rajzol az élet,
tétova kéz,
gyermeki arcból
anyja kinéz.

Baktat az élet,
szívbeli láz,
gyermeki lábbal
apja kacsáz.

Figyeld meg, melyik oroszlánkölkyök miben hasonlít anyjára és miben az apjára.

**Rajzold le aput, anyut, középre pedig magadat.
Miben hasonlítasz hozzájuk?**

Mátyás király és a favágó

Népmonda nyomán

Mátyás király egyszer áruhában az erdőben sétálgatott. Találkozott egy favágóval. Köszönt neki illendően:

– Segítsen az Isten, te szegény favágó.

– Hát, biza reám is férne a segítség – mondta a szegény ember, aki persze nem ismert rá a királyra. – Hiába dolgozom látástól vakulásig, csak szűkösen elég, amit megkeresek.

– Ugyan mekkora családod lehet, hogy nélkülözned kell? Sok gyermeked van? – kérdezte Mátyás.

– Négy gyermeket adott az Isten, de nem csak róluk gondoskodom. Én a pénzemet mindig háromfelé osztom.

– Ezt meg hogy érted, te favágó? – álmélkodott a király.

– Én úgy, hogy egyik részét magamra költöm, másik részével adósságot törlesztem, és harmadik részét kölcsönadom.

BAK SÁRA rajzai

**Oszd el a favágó
keresetét háromfelé!**

– Még mindig nem értem – csóválta a fejét Mátyás.

– Pedig egyszerű – mondta a favágó –, keresetem egy részét magamra és a feleségemre költöm, egy részével öreg szüleimet tartom el, akik engem felneveltek. Most fizetgetem vissza nekik az adósságomat. A harmadik részével gyermekeimet nevelem, vagyis kölcsönadom nekik. Remélem, ha megöregszem, majd ők is visszafizetik nekem.

– Vág az eszed, mint a beretva – nevetett Mátyás, aki most már megmutatta szegényes gúnyja alatt a királyi köntöst, és gazdagon megajándékozta a bölcs és becsületes favágót.

A huszár karikása

Népmonda

1848-ban, amikor az osztrák ellen háborúztunk, jelentették a bécsi császárnak:

– Elfogtunk egy magyar huszárt!

– Vezessétek elém, hadd nézzem meg!

Előállítják a huszárt, az megáll a császár előtt, de egy cseppet sem fél tőle. Azt mondja neki a császár:

– Mutasd meg, hogy tudsz a karikás ostorral verekedni!

– De azt csak lóháton lehet!

Körössi Zsolt, Csíkszereda

– No, hát adjatok neki egy lovat! – parancsolta a császár.

– Nem akármilyen kell, majd én választok – mondja a huszár. Betyár volt, értett a lóhoz, a legjobbat választotta ki. Huszárosan felpattant a lóra, leoldotta a fonott ostort, a karikást, aztán széjjelnézett: merre állnak vékonyabban a németek.

Éppen előtte állt egy lovas tiszt, azt a karikással levágta

Antal Csongor,
Gyergyószentmiklós

a lováról: most már láthatta őfelsége, amit látni akart. Aztán utat vágott magának a császár katonái között, szétverte a lovasokat, és szélesben elvágatott.

– Utána! Utána!

A németek űzőbe vették, de hiába, mert a legjobb lovat választotta ki, maga meg huszár volt – nem tudták elfogni.

Visszatér a sok német, és jelenti a császárnak:

– A huszárnak nyoma vészett.

A császár meg hívhatja az ezredest, és számon kéri, ami történt. Az ezredes pedig egyebet nem mondhatott:

Sándor Henrietta,
Gyergyószentmiklós

– Nagyon szégyellem, de ezt az egy huszárt egy ezred lovas sem tudta feltartóztatni.

A huszárt meg nagy örömmel fogadták a magyar táborban.

KODÁLY ZOLTÁN – WEÖRES SÁNDOR

Megy az ú - ton a ka - to - na,

zúg a vi - har, fúj a szél.

Zúg - bűg, fúj a szél, a ka - to - na so - se fél.

JANCSIK PÁL

Gyöngyi és Gyurka

9. Beteglátogatás

Gyomorrontás, torokfájás,
persze hogy ez lett a vége.
Gyurka beteglátogatni
Gyöngyi szobájába lép be.

Közben buzgón magyarázza:
– Tetszik tudni, itt senki más,
legeslegkevésbé Gyöngyi,
csakis én vagyok a hibás.

Én hívtam el fagylaltozni,
talán nem volt friss a torta...
A kislány mamája nézi,
és hallgatja mosolyogva.

– No, de hiszen te is ettél...
– Tetszik tudni, kérem szépen,
nekem a vasszög sem árt meg –
mondja Gyurka nagy szerényen.

– Majd Gyöngyike is meggyógyul,
hamar eltelik az egy hét,
s mehetek megint játszani.
Gyöngyi szól: – Én máris mennék.

Melyik betegnek mire van szüksége? Kösd össze a rajzokat.
Van, amelyik több helyre is illik.

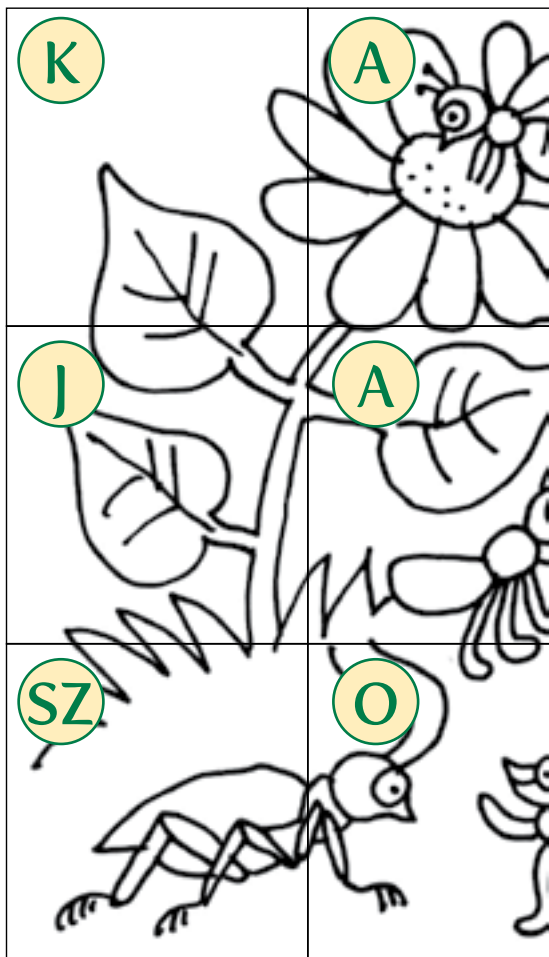
DONKÓ LÁSZLÓ

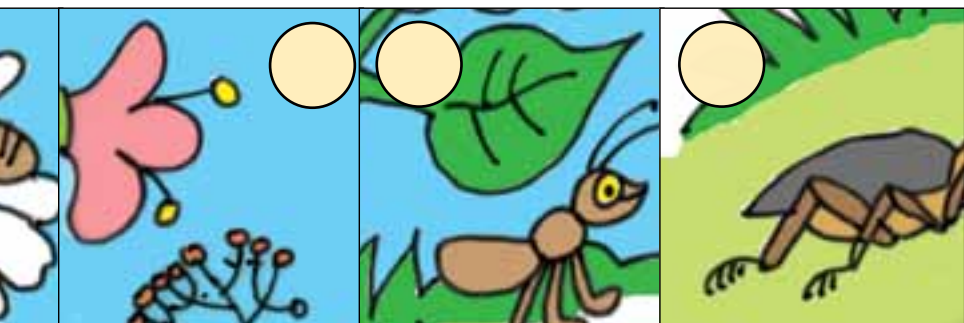
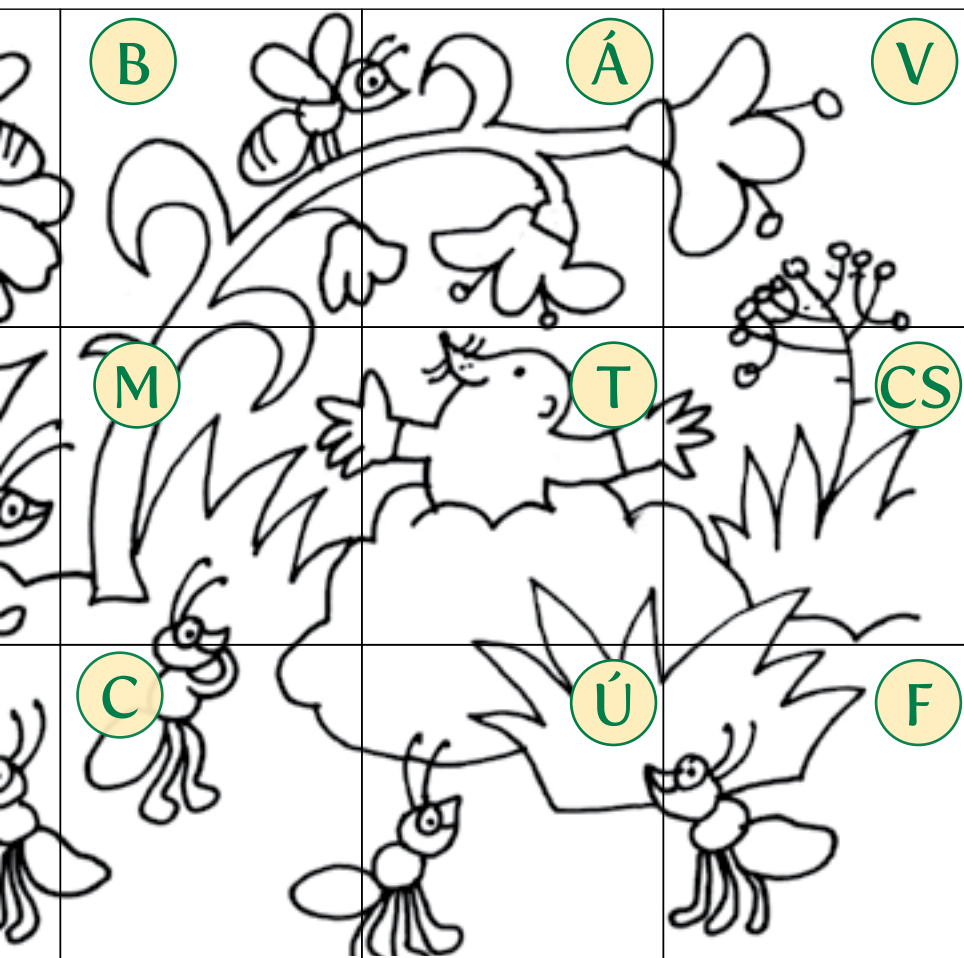
Márciusi vers

Március van,
Tizenhat fok,
Gyepszálon
A tücsök pattog...
Hangyasereg
Vonul egyre,
Fűcsomóra,
Göröngyökre.
Túr a vakond,
Nő a dombja;
Az első méh
„züm-zöm” – mondja.
Tél s a tavasz
Összezőrdül.
Vidul a táj,
Kékül-zöldül.

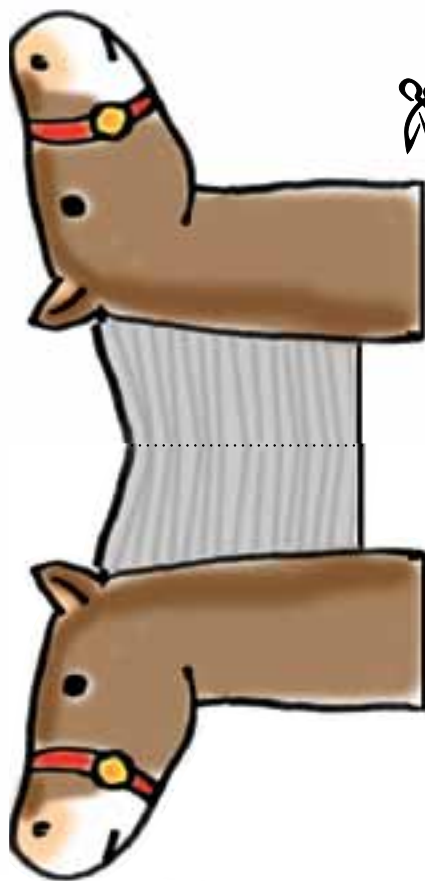
**Keresd meg a színes
részletek helyét a fel-
ső rajzon, és írd mel-
léjük az odatartozó
betűket.**

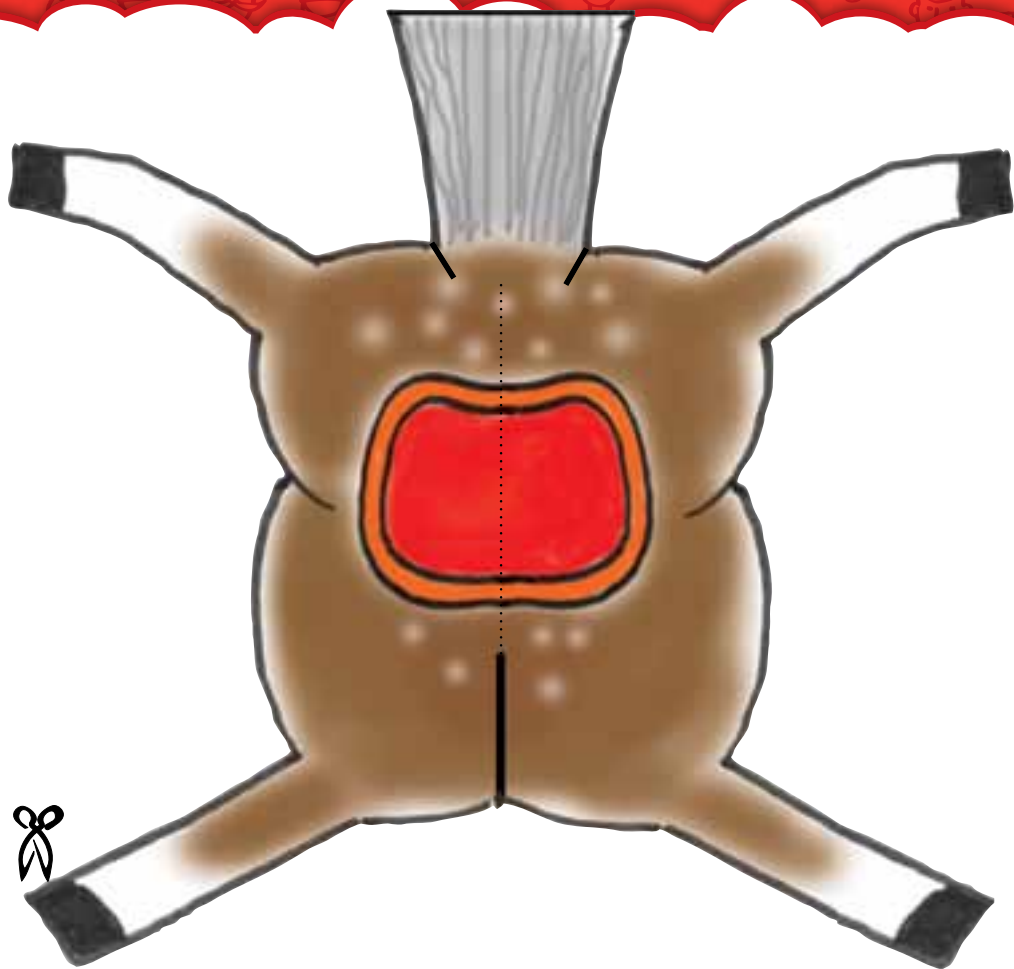
Színezd ki a rajzot.

Lóra, huszár!

Vágd körbe a figurákat (ha előzőleg fehér lapra ragasztod őket, jobb tartásuk lesz), a szaggatott vonalak mentén hajtsd őket kettőbe. A huszárt csak derékig ragasztózd meg, úgy illeszd össze (különben nem tud felülni a lóra). A ló fejét ragaszd meg, illeszd a ló nyakának kivágásába, és rögzítsd egy kis ragasztóval. A ló testét nem kell összeragasztanod, csak a farka tövéénél vágd és tűrd be egy kicsit, aztán a sörényt, a farkat vagdosd be, hogy jobban lobogjon vágta közben. Fonalból készíts kantárt: egyik végét akaszd a ló bevágott szájába, a másikat add a huszár kezébe.

Szabó Adél, Árpád

Tavaszi körtánc

JÁRDÁNYI PÁL – WEÖRES SÁNDOR

1. Sán- dor nap-ján meg-sza- kad a tél.
Jó-zsef nap-ján el - tű - nik a szél.

Zsák-ban Be- ne- dek hoz majd me- le- get,

Nincs több fá - zás, bol- dog, a - ki él.

2. Már közhírré szétdoboltatik,
Minden kislány férjhez adatik,
Szőkék legelőbb, aztán feketék,
Végül barnák és a maradék.

Vágd körül a túlsó oldal rajzát, a szaggatott vonalak mentén hajtogasd harmonikává. Ha egyik oldalról kukucskálsz, még tél van, ha a másiktól, meleg nyár.

MÜLLER KATI rajza

Ti küldtétek

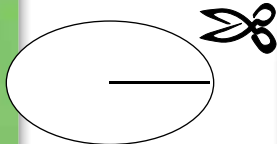
• Fehér és zöld papírcsíkokból vágták, hajtogatták, ragasztották a hóvirágokat **Kun Ildikó tanító néni** tanítványai a **nagyváradi** Andrei Mureșanu Iskolából, illetve **Leiti Mónika tanító néni** kisdiákjai a **szatmárnémeti, M. Eliade Iskolából**.

• **Horga Mónika, zimándújfalusi tanító néni** osztálya összehajtott, festékbe mártott papírcsíkkal nyomtatta a hóvirág szirmait az előzőleg megfestett szár, levél mellé.

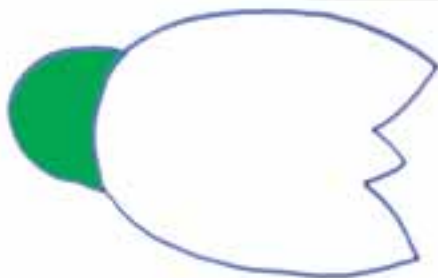
• Fehér papírból kivágott, a rajz szerint bemetszett tojásforma két csücskét ragaszd egymásra (nem baj, ha kicsit meggyűrődik) úgy, mint **Csata Ilona tanító néni** tanítványai a **gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskolában**.

• Hóvirágot paszyluszemből is lehet készíteni – tanultuk **Lázár Henrietta, mezőbaji** olvasónktól.

• Farkas László Dávid, szilágsomlyói olvasónk ceruzaforgács-virágcsokra.

• Mi a **gyergyószentmiklósi Csillagszem Napköziből**, **Fuccáró Enikő óvó nénitől** kaptuk a tavaszi üdvöletet, de te is elkészítheted: vágd ki, és ragaszd egymásra az elemeket (a hóvirág szirmaait csak a tövüknél rögzítsd).

Szivárvány-posta

A lépcsőről lépésre módszerrel tanuló első osztályok sajátos márciusi ünnepe a 100. iskolai nap.

- A marosvásárhelyi Dacia Gimnáziumban **Kali Hajnal** és **Szász Réka tanítónők** osztályát ezen a napon egy száz szóból álló „üzenet” várta. Minden tanuló bemutatta száz darabból álló gyűjteményét. Készítettek egy száz virágból álló füzért, előadást tartottak a szülőknek. Az ünnepet tortaevés, zene, tánc zárta.

- **Lőrincz Tünde** és **Sebestyén Jolán tanító néni** osztálya a **székelyudvarhelyi Benedek Elek Líceumban** meghívta a szülőket és a másodikosokat is, akik bátorító szavakkal és ajándékokkal érkeztek. A kicsik bemutatták 100-zal kapcsolatos emléktárgyaikat, tudásukat, ügyességüket.

● Március 15-ei ünnepünk után türelmetlenül várjuk a tavaszt és a Szivárványt. A **sepsiszentgyörgyi** Ady Endre Iskola II. B osztálya és **Hatos Gabriella** tanító néni

● Együtt örülünk a **vizaknai Takáts Éva** óvó nénivel, hogy csoportja új óvodába költözött. Vidám játékot kívánunk a napfényes teremben.

● Alig várjuk, hogy kezünkbe vehessük, és az óvó néni olvasson belőle. Jól szórakozunk a logikai feladványok megoldásával. Legkedvesebb elfoglaltságunk, hogy szint adjunk a színteleneknek. A Szivárvány varázsol szint az életünkbe.

A **nagymedvéi** óvodások és **Kőmíves Rozália** óvónő

● Itt a tavasz! A fűszálakkal együtt serken a levélíró kedvetek is. Csipike, Tipetupa és a Szivárvány köszöni minden írott és rajzolt levelet: **Albert-Nagy Brigitta**, **Gergely Botond**, **Boros Hanna**, Kolozsvár; **Nagy Dániel**, Székelyszentlélek; a **csíkszeredai** Napsugár Zöldóvoda; a **marosfelfalui** Óvoda; a **marosvásárhelyi** 9-es Óvoda Szivárvány csoportja; a **kovásznai** 2-es Óvoda; a **sepsiszentgyörgyi** Ady Endre Iskola I. B osztálya; az **ivói** II.; a **mezőfényi** I.; a **zabolai** I. B osztály.

Pálfi Kata és **Hanna**, Farcád

Csipike postája

Kedves Barátaim, jó hírrel köszöntelek Titeket ebben a márciusi postámban.

Úgye emlékeztek arra, hogy néhány hónappal ezelőtt megkértelek, írjatok néhány levelet az én kedves Típetupámnak is, jó hitvestársamnak. Nohát – megtörtént! És azóta is írtok neki, írtok többen is, mint remélni merészeltem – és többen, mint ahogy ő maga is számított volna reá.

Akár hiszitek, akár nem, igencsak megváltozott az én kedves Feleségem! Mert hiszen nem panaszkodhatom, velem kedves volt addig is, de azóta, hogy a leveleiteket megkapta, úgy kivirágzott a jókedve, mint a tavaszi rét.

De valamit én is változtam: most már igencsak gondolok Őreá is, amikor levelet írok nektek. Éppen ezért jó szívvel kértem meg, hogy írja alá nektek szánt leveleimet! Pedig ez

nem egyszerű dolog, mert Vízirigó ugyan szívesen beszélget engem a Szerkesztőségbe, de kettőnket már nem bír el a hátán. Arra meg túlzás lenne megkérni, hogy kétszer forduljon. Őszintén szólva, Típetupa egy kicsit fél is, nem szívesen lovagolná meg Vízirigót.

Ezért aztán mi ketten Típetupával otthon részletesen megállapodunk, hogy miről

Pánczél Kinga,
Marosvásárhely

számoljak be nektek, és – mert Istennek hála, mi ketten igencsak jól szót értünk – hamar meg is egyezünk a levél tartalmában. Őkelme ezért láthatatlanban aláírja a leveleimet, amit én aztán lediktálok Öreg Barátomnak.

Most is azt mondom tollba, amiben Típetupával ketten megállapodtunk otthon, az Óriásnagy Bükkfa odújában. Éppen ezért ez lesz az első levelem, amelyet mindkettőnk aláírásával küldök el nektek. Ezután minden levelemet ketten írjuk alá: Típetupa és én.

Itt egyébként nagyjából elment a hó, bár a Hargita tetején még maradt jócskán, de legkésőbb jövő hónapig elmegy az is. Akárhogy is – már érzem a Tavasz illatát. Ti is érzitek? Melyhez hasonló jókat,

Nagy Boglárka,
Szilágycseh

CSIPIKE és TIPETUPA

Márk Tihamér, Gyergyóalfalu

Heinrich Armand, Mezőfény

A medve barlangjából kibújik,
A hóvirág a földből kielevenedik.
Rügyeznek már a fák,
Tavaszi van végre.
A fecskék is visszatérnek
Tavalyi fészükbe.

Kedves Kincső, Csíkszentdomokos

Gyűjtő Izabella,
Csíkbánkfalva

Manó ül elöl, integet,
napocska süt.
Ház pirosodik,
csiga mászik,
hóember olvadozik,
felhőből eső esik,
szív szívesedik,
búgócsiga búgócsigázik,
ló nyiházik,
labda gurigázik,
és Piroska ül hátul.
Szabó Piroska, Kolozsvár

Apor Orsolya,
Szentivánlaborfalva

A nagy sűrű bükkben,
A legapróbb rügyben,
Madárdalozó fűttyben,
Ott lapul a kikelet,
Hozott bőven meleget,
Elvitte a hideget.
Fülöp Bence, Marosvásárhely

Víg tavasz, vártalak már,
Téged is várlak, Szivárvány.
Ha eljősztek mindketten,
Nekem megjön a jókedvem.
Jártó Tamara, Marosvásárhely

Szabó Dóra, Szatmárnémeti

Héjja Enikő, Gyergyószentmiklós

Alig várom a tavaszt,
A huncut kis ravaszt,
Hogy kinyíljon a hóvirág
Meg a piros tulipán.

A magyarlapádi Szivárvány-
sapkás törpék csoportja

Szép a tavasz, sok a tél!
Menjen el már ez a tél!
Gyere, tavasz, gyere már,
Nőjön már a sok virág.

Aszalos Hilda, Nyárádszereda

Zöldül a fű, a határ,
Rügyet bont a tölgyfa már.
Kinyílnak a hóvirágok,
Sétálnak a szép leányok.

Székely László Norbert,
Szőkefalva

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a
gyűjtőlapra!**

Címlap:
Bándi Hunor,
Kolozsvár

E lapszám támogatója:

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja.

XXXII. évfolyam, 343. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő:
MÜLLER KATI. Lapterv: Kőnczey Elemér. Műszaki szer-
kesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj,
Bld. C. Brâncușinr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro.
www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont
IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC.
CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. Nyomdájában.

ISSN 1221-776x

Ára 2 lej

Rajz-üzenet

**Molnár Brigitta,
Magyarlapád**

**Ferencz-Csibi Mercédesz,
Gyergyószentmiklós**

**Gregus-Fóris Balázs,
Kolozsvár**

**Szilágyi Rita Mária,
Szilágypanit**